

ГАТАНКИ ЗА ПРИКАЗНИ ГЕРОИ

Тази баба е прочута,
тя във много приказки се бутва.
ту подпира се с тояга,
ту метлата стара яха.
Всеки лесно ще я разпознае
тази бабичка коя е.

Моят сън предречен
продължава сто години.
А за всичко е виновно
островърхото вретено.
Бодна пръстите ми фини,
сякаш беше зла карфица
и за цели сто години
станах.....

Аз съм малка и засмяна,
баба болна е, лежи.
Тичам през гора зелена,
кошничката ми тежи.

Кумчо Вълчо ще ме срещне,
приказката съм прочела,
ще ме хапне без да мигне,
пак поука не е взел.

Днес ловецът ме спаси,
баба също е спасена.
Кумчо Вълчо, ти не си
хитър, умен като мене

Аз от приказка вълшебна
на дървото се родих
и затуй сега съм златна
най-красива на света.

От една ламя ме пазят
трима братя в нощен мрак,
само третият юнак
мене ме спасява пак.

Имам хиляди лунички

аз на моето лице,

крия своите парички

в малко чекмедже.

На верандата си коня

вечер лично слагам аз.

С Том и Аника се гоня,

щом поканя ги у нас.

На училище не ходя,

зная всичко за света.

За едно се само моля,

да не мога да раста!

Аз съм пълничко човече,
край прозорците прелитам.

Тук на покрива живея
без проблем и без да питам.

Хей, ура, ура, ура!

Почва весела игра.

С Дребосъчко за другар
на лъжите аз съм цар.

С вкусни кифли и кюфтета
често черпи ме детето.

Няма нужда да гадаете,
по перката ще ме познаете

Мащехата ми е зла,

носи ми беда подир беда.

А на мен ми се лудува,
с принца мил ми се танцува.

Гълъби и гургулички,
всички вие, мили птички,
лошите зрънца клъвнете,
хубавите съберете.

Аз край ниското огнище в стара,
избеляла риза
чистя лещата, ориза.

Сръчно мия всяка чашка и се казвам.....

Мари Георгиева, НР "Хр. Бончев" гр. Габрово

Аз съм малка и добра,

ала срещнах баба зла.

Ненаситната старица

искаше да е царица,

аз слугиня да ѝ бъда,

а пък дядото изпъди.

